

Fangstindretningen. Jeg erkender, at jeg savner Fagkundskab til fuldt ud at kunne overse Rækkevidden af denne Bestemmelse. Jeg er opmærksom paa, at ogsaa den er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting. Det er jo muligt, at man, alt vel overvejeth, kommer til det Resultat, at en Bestemmelse som den, her er indført, er baade forsvarlig og betimelig. Men det forekommer mig, at det vil være naturligt, om det Udvalg, som faar denne Sag til Overvejelse, vil søge at klargøre Rækkevidden af en saadan Bestemmelse. I hvert Fald har vi efter min Opfattelse her et af de faa Punkter i Lovforslaget, der fortjener nærmere Overvejelse i et Udvalg.

Med disse Bemærkninger skal jeg i øvrigt paa min Partigruppes Vegne anbefale det foreliggende Ferskvandsfiskerilovforslag til velvillig Fremme.

la Cour: Det er jo 9 Aar siden, vi vedtog den nye Saltvandsfiskerilov, og naar nu den høje Regering har faaet en Grundlov, ifølge hvilken den mener, at den faar en Repræsentation, der ganske anderledes fyldigt repræsenterer Folket end den nuværende, kan jeg ikke forstaa rettere, end at denne Lov gerne kunde være skubbet ud, til den nye Grundlovs Mænd kom frem og vedtog en Lov om dette store og indviklede Spørgsmaal. Jeg skal nu imidlertid ikke gaa meget ind paa selve Lovforslaget, men § 21 i Lovforslaget, synes jeg, er ikke saa ganske lidt i Strid med Grundlovens Ord. Den nye Grundlovs § 80 siger, ligesom de tidligere Grundlove har sagt: Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom, uden hvor Almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge Lov og mod fuld Erstatning. Nu vil jeg gerne spørge, om det er Almenvellet, der kræver, at en Fisker, der kommer og vil have Tørreplads og Landingsplads paa en bestemt Ejendom, endogsaa har Ret til at forlange, at det Stykke, som han paa den Maade eksproprierer for 3 Aar, skal indhegnes. Jeg kan ikke se rettere, end at vi her er i Strid med Grundlovens Ord og Grundlovens Aand, hvorefter Ejendomsbesidderen maa have fuldstændig Ret over den Ejendom, han har, og denne Ejendomsret ikke kan krænkes for en enkelt Mands Fordels Skyld. Her er det jo Enkeltmand og ikke Almenvellet, der kræver det. Det er Enkeltmand, der kommer og siger: Jeg har Brug for denne Plads til at udøve mit Næringsbrug. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at denne Paragraf i allerhøjeste Grad krænker Ejendomsbe-

sidderens Ejendomsret. Det er blot denne lille Bemærkning, jeg har villet gøre. Jeg kan ikke forstaa andet, end at der her gøres Ejendomsbesidderen Uret.

Kragh: Jeg er ganske enig med mit Partis ærede Ordfører (Maegaard) i, at de Lovforslag, vi her har til Behandling, i det store og hele gaar i den rigtige Retning og i det store og hele ogsaa tjener til at give Fiskerierhvervet her i Landet saadanne Kaar, at det fremtidigt kan trives saaledes, at det allerede væsentlige Bidrag til vort Lands Økonomi, som derigennem fremkommer, yderligere kan forøges. Jeg er ogsaa enig med ærede foregaaende Talere i, at Enkelthederne i disse Forslag maa behandles paa anden Vis, end Tilfældet kan være ved denne Behandling, og behandles med den største Velvillie. Men der er dog et Par Enkeltheder, jeg gerne vil røre ved her, og som har nogen Interesse for Fiskerne i adskillige af Landets Egne. Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til at fremsætte en kort Bemærkning af mere almindelig Karakter.

Den første af de Enkeltheder, jeg vil omtale, angaar § 5, hvor Talen er om Bundgarnsfiskeri, og hvor der staaar nævnt, at naar en Plads til Bundgarnsfiskeri er afmærket rettidigt eller tilkendt ved Lodtrækning, bevarer vedkommende Retten til denne Plads i 3 Aar, naar Hovedpælen er udsat og afmærket den 30. April, eller Pladsen i øvrigt besættes med Garn inden 1. September. Der er her sket en Forandring i den hidtil gældende Lov, idet det i denne forlanges, at man for at bevare Fortrinsretten skal benytte Pladsen til Fiskeri hele den Tid af Aaret, hvor Bundgarnsfiskeriet ordentligvis finder Sted. Nu forstaa jeg meget vel, at den Forandring, her er sket, tager Sigte paa en særlig Slags Bundgarnsfiskeri, nemlig Fiskeriet med Aalebundgarn. Men det er dog endnu ikke saa udbredt, at der er Grund til i denne Bestemmelse at lade Hensynet til det træde saa stærkt i Forgrunden, som Tilfældet har været her. Der findes jo ogsaa Egne af Landet, hvor der drives Foraarsfiskeri med Bundgarn, og jeg tror, at Fiskeriet i disse Egne, hvis denne Bestemmelse bliver staaende uforandret, som den nu er foreslaaet, vil komme i en ubehagelig Situation. Jeg tror, det retteste vilde være at blive staaende ved den Bestemmelse, som er gældende Lov for Tiden, og saa i saadanne Egne, hvor Aalebundgarnsfiskeriet spiller en særlig Rolle, fastsætte særlige Bestemmelser,